

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 65 **7** juli-augustus 2022

**PAUWENLAAN KRIJGT 13 JULI STOLPERSTEIN | FAZANTPLEIN IN 1929
SPAANS LEREN IN DE WIJK | WERELDBURGERS ACHTER DE DUINEN**

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06-27268377

E dvanrietschoten@ziggo.nl

Ria Luitjes

Sportlaan 149, T 06 83 03 08 48,

E ria@mixmarketing.nl

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Anja Knoope

Sportlaan 73, T 06 10 01 51 38.

E anjaknoope@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

Algemeen mailadres redactie

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 - 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Versijning: 10 x per jaar

Oplage: 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Door Dick van Rietschoten

Soms kun je je ergeren aan bepaalde namen. Niet van mensen – hoewel daar ook wel eens de wenkbrauwen bij kunnen worden gefronst – maar van bedrijven of organisaties die nodeloos ingewikkelde of verwarrende namen hanteren. In Nijmegen had je bijvoorbeeld het Radboudziekenhuis. Dat wilde een aantal jaren geleden mee in de vaart der volkeren en voortaan aangeven dat het door de innige verbintenis met een universiteit een 'Universitair Medisch Centrum' is. Geen punt, zo iets zag je op meer plekken in het land gebeuren. Maar een ongetwijfeld goed bezoldigd pr-bureau bedacht dat de nieuwe naam *Radboudumc* moest worden, aan elkaar geschreven en met UMC in kleine letters, zodat het geheel eruit kwam te zien als een Servische oorlogsmisdadiger. Irritant. Ze hadden een voorbeeld moeten nemen aan UMC Utrecht. In Leiden liep het trouwens ook niet lekker, want daar werd het ziekenhuis met het afkortingswoord LUMC opgescheept.

Dicht bij huis zijn ook voorbeelden van onzinnige namen te vinden. Zo heette de welzijnsorganisatie van Segbroek tot voor kort VOOR, een cryptische naam die wij in dit blad nooit hebben gebruikt. We schreven gewoon Welzijnsorganisatie Segbroek. In andere delen van de stad was een soortgelijke stichting actief die MOOI heette. Mwäh, maar dat ging nog. In de wijken Centrum, Schilderswijk en Transvaal had je Zebra Welzijn. Daar kon je je tenminste iets bij voorstellen. Maar let op: begin dit jaar fuseerden VOOR, MOOI en Zebra tot één nieuwe Haagse welzijnsclub. Er moest dus een andere naam komen. En wat rolde eruit? **Wijkz**. Niet lachen, want het is om te huilen. Met Wijkz trek je geen bekijz, dat is wel duidelijk.

Hoog tijd voor een relaxte zomervakantie waarin alle ergnissen kunnen worden afgeschud. Verzet de zinnen bijvoorbeeld maar eens met een puzzeltje waarin ook namen centraal staan: *Hoeveel Nederlandse plaatsnamen kun je noemen die tevens een werkwoord zijn?* In deze column staat er al eentje genoemd.

Het eerstvolgende nummer van dit blad verschijnt in september. Daarin nemen we graag foto's en verslagjes van straatfeesten op. Dank alvast voor het insturen! Wel graag vóór 23 augustus via redactie@vogelwijkdenhaag.nl

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Op het moment dat ik dit schrijf, hebben wij de langste dag van het jaar alweer achter ons gelaten. Dit zogeheten zomerpunt (de dag waarop de zomerzonnewende plaatsvindt) viel op 21 juni. De periode tussen zonopkomst en zonsondergang is dan het langst van het hele jaar: om precies te zijn 16 uur, 16 minuten en 47 seconden. Inmiddels worden onze dagen alweer korter en zijn we dus op weg naar de kortste dag, op 21 december. Maar vooralsnog ligt er naar ik hoop een mooie zomer en fraai najaar voor ons.

Franciska Möller

In deze vrolijke lichte zomermaand besteden we ook aandacht aan een onnoemelijk droeve en donkere periode in onze wijkgeschiedenis. Op initiatief van wijkbewoner Han Mulder wordt namelijk op woensdag 13 juli rond 10.15 uur een zogeheten *Stolperstein* (struikelsteen) onthuld in het trottoir voor Pauwenlaan 11. Op dit adres woonde ten tijde van de Duitse inval in ons land de bejaarde Joodse vrouw Franciska Möller. Zij overleefde de oorlogsjaren niet. In maart 1943 werd zij in het vernietigingskamp Sobibor in Polen vermoord. Met het plaatsen van de steen (waarover elders in dit blad meer te lezen is) wordt haar lot, en het identieke lot van ruim twintig andere gedeporteerde wijkbewoners, herdacht.

Wijkenquête

Op deze plek vraag ik ook graag uw aandacht voor het invullen van de gemeentelijke enquête voor het opstellen van een 'wijkagenda' voor de Vogelwijk. De enquête is bedoeld om van de bewoners te horen wat zij van onze wijk vinden en wat eventuele verbeterpunten zouden moeten zijn. Ieder huishouden heeft hierover

een brief ontvangen. In tegenstelling tot wat in die brief staat, kunt u nog tot 20 juli via internet aan de enquête deelnemen. Op basis van de uitkomsten wordt dan een wijkagenda opgesteld met aandachtspunten voor de komende vier jaar.

Voor wat hoort wat

In het kader van de subsidie die wij sinds kort (weer) van de gemeente ontvangen, zal met de gemeente een convenant worden afgesloten over onder meer het democratisch en transparant functioneren van de wijkvereniging. Een en ander zal in ieder geval ook op de ledenvergadering van 15 september a.s. ter sprake komen.

Wijkbestuur zoekt uitbreiding

In mijn vorige column meldde ik al dat wij op zoek zijn naar een nieuw enthousiast bestuurslid ter vervanging van Marcella Putter. De ideale persoon zou zich met name op het organiseren en coördineren van allerhande activiteiten voor onze wijkbewoners moeten richten. Zoals feestactiviteiten in 2023, een jaar waarin wij het inmiddels honderdvijfjarig bestaan van onze wijk mogen vieren. We zoeken een gezellig en "hands-on" iemand die deze kar wil trekken. Mijn vorige oproep leverde vrij weinig op, maar als deze oproep u al aan het denken heeft gezet, twijfel dan niet langer en neem contact met mij op. Een gesprek verplicht u tot niets. Iets om over na te denken op uw vakantiebestemming? Ik hoop het!

Redmar Wolf, ook namens de medebestuurleden Adam Braithwaite, Paul Lohmann en kandidaat-bestuurslid Lodewijk de Haes)

Pauwenlaan krijgt Stolperstein als herinnering aan holocaust

Door Dick van Rietschoten

Op woensdagochtend 13 juli zal rond 10.30 uur een gedenksteentje (een zogeheten Stolperstein) in het trottoir ter hoogte van Pauwenlaan 11 worden aangebracht. Stenen als deze – de letterlijke vertaling uit het Duits is ‘Struikelsteen’ – zijn voorzien van een messing plaatje met inscriptie. Ze worden geplaatst ter nagedachtenis van (veelal Joodse) bewoners die tijdens de Tweede Wereldoorlog op de betreffende plek vanuit hun woning zijn gedeporteerd naar Duitse vernietigingskampen. Na de plaatsing van de steen in de Pauwenlaan zal een korte ceremonie worden gehouden. Belangstellenden zijn welkom.

Twee Stolpersteine in Amsterdam

Het Stolpersteine-project ontstond in de jaren negentig als initiatief van de Duitse kunstenaar Gunter Demnig (1947). Onder het motto ‘Een mens is pas vergeten als zijn naam vergeten is’ heeft hij sindsdien duizenden herinneringsstenen gemaakt en ook zelf neergelegd, eerst in Duitsland en vervolgens in andere Europese landen. Omdat het project hem boven het hoofd is gegroeid, brengt hij de stenen nu meestal niet meer zelf aan. Inmiddels liggen er in Nederland, vooral in de grote steden, ook al tal van Stolpersteine. Den Haag heeft er nu bijna 200.

Drie jaar geleden nam wijkbewoner Han Mulder het initiatief om bij de gemeente de plaatsing van een Stolperstein in de Vogelwijk

aan te vragen. Op de steen die bij Pauwenlaan 11 wordt geplaatst staat de tekst:

Hier woonde
FRANCISKA MÖLLER
Geb. 1856
Gedeporteerd 1943
uit Westerbork
Vermoord 27/03/1943
SOBIBOR

Andere slachtoffers

De hoogbejaarde Franciska Möller was overigens niet de enige Vogelwijkbewoner die slachtoffer is geworden van de holocaust. In totaal zijn in 1942 en begin 1943 in de wijk 23 personen, onder wie ook kinderen, door de Duitsers opgepakt en weggevoerd. Vrijwel allen werden vermoord in Auschwitz of Sobibor. Enkele ouderen onder hen overleden al in Nederland. De Stolperstein in de Pauwenlaan moet dan ook worden gezien als een symbolisch gedenkteken ter herinnering aan alle Joodse oorlogsslachtoffers uit de wijk.

Gezelschapsdame

Franciska Möller werd op 6 januari 1856 in

Initiatiefnemer Han Mulder

Amsterdam geboren. Ze bleef haar leven lang alleenstaand en als volwassen vrouw voorzag ze in haar levensonderhoud als 'gezelschapsdame'. Tegen betaling hield ze eenzame oude of zieke mensen enkele malen per week gezelschap en verrichtte lichte huishoudelijke bezigheden.

In 1921 verhuisde Franciska vanuit Amsterdam naar Den Haag, waar ze in de jaren daarna op diverse adressen woonde en uiteindelijk vanwege haar zwakke gezondheid onderdak en verzorging vond bij kennissen van haar, de familie Kaufmann (man, vrouw en dochter) die op Pauwenlaan 11 woonde.

Bij de gedwongen ontruiming van de Vogelwijk, begin 1943, is Franciska zo ziek dat ze moet worden opgenomen in het toenmalige ziekenhuis Zuidwal. Daar wordt ze op 6 maart door de Duitsers opgepakt en overgebracht naar kamp Westerbork, waar ze eveneens op de verpleegafdeling terecht komt. Tien dagen later echter wordt de weerloze 87-jarige vrouw samen met bijna duizend andere Joodse gevangenen in goederenwagens gedreven, op weg naar vernietigingskamp Sobibor. Daar overlijdt Franciska op 20 maart. De familie Kaufmann heeft de oorlog wonderwel weten te overleven.

Vogelwijkagenda

Woensdag
13
juli

10.15 – 10.45 uur: Plaatsing van een *Stolperstein* in het trottoir bij Pauwenlaan 11, vergezeld van een korte ceremonie.

Maandag
18
juli

10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.

Maandag
25
juli

Vanaf 17.30 uur: Borrel en driegangmenu van de *Vogelwijk Dinerclub*, een gezellige groep wijkbewoners waarbij iedereen kan aanschuiven. Locatie: Houtrust Sqash (begin Laan van Poot). Aanmeldingen en nadere informatie bij Hedy de Munk via hmdemunk@gmail.com

Maandag
1
agustus

10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.

Maandag
15
augustus

10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.

Maandag
29
augustus

Vanaf 17.30 uur: Borrel en driegangmenu van de *Vogelwijk Dinerclub*, een gezellige groep wijkbewoners waarbij iedereen kan aanschuiven. Locatie: Restaurant Pex (Bosjes van Pex). Aanmeldingen en nadere informatie bij Hedy de Munk via hmdemunk@gmail.com

Maandag
5
september

10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.

Donderdag
15
september

Vanaf 20.00 uur: Algemene Ledenvergadering van de wijkvereniging in het tennisclubgebouw van Houtrust. Inloop vanaf 19.40 uur.

Met Mieke Hendriks en Rein Westra in 80 vragen de wereld rond Internationaal achter de duinen

Door Ria Luitjes

Op een warme middag zit ik aan de tuintafel van Mieke Hendriks en Rein Westra. De tuin is groen, heel groen. Volgens Mieke ook de bedoeling van een tuin in de Vogelwijk, die immers oorspronkelijk is opgezet als tuinwijk. Hun huis aan de Papegaaiaan hebben ze zes jaar geleden gekocht nadat ze met hun twee zonen tien jaar in het buitenland hadden gewoond. Geïnspireerd door de ervaringen van Rein, die het grootste deel van zijn leven al in het buitenland had verbleven, vertrok het gezin in 2005 naar Maleisië. In 2008 verhuisden ze naar Washington DC (USA).

Wie is Mieke Hendriks?

„Ik ben opgegroeid in Amersfoort, maar woon al sinds mijn zeventiende in Den Haag, dus ik voel me meer Hagenaar dan Amersfoortse. Na mijn middelbare school ben ik naar de Bibliotheek Academie gegaan en aansluitend gaan werken in de bibliotheek van het Vredespaleis. Het is de grootste bibliotheek op het gebied van internationaal recht, met moderne vakliteratuur, maar ook veel 16de en 17de-eeuwse boeken en unieke werken, zoals die van Hugo de Groot. Het leukste waren de zomercursussen wanneer er honderden internationale studenten vanuit de hele wereld op bezoek kwamen. Ik denk dat daarmee mijn interesse voor andere landen, talen en volken pas echt goed is begonnen. Ik heb er vijftien jaar gewerkt en in die periode heb ik ook een studie voor docent Engels en een doctoraal kunstgeschiedenis en archeologie aan de Universiteit Leiden afgerond.

Na vijftien jaar dacht ik: nu ga ik me echt op mijn grote liefde kunstgeschiedenis concentreren en dé bijbehorende baan zoeken. Dat liep een beetje anders. Ik kende Rein al een tijdje en we zijn gaan samenwonen in de Bankastraat toen onze oudste zoon Tim op komst was. Onze tweede zoon Thomas volgde

al snel daarop. In die periode kreeg Rein een mooie baan in het buitenland aangeboden, en ik was daar gelijk voor. Toen Thomas net drie maanden oud was, zaten wij in het vliegtuig naar Kuala Lumpur, Maleisië. Heel spannend, want ik was nog nooit in de tropen geweest. Rein wel, dus ik ging vol vertrouwen met hem mee.”

Wie is Rein Westra?

„Ik ben geboren in Suriname. Mijn vader was daar toen beroepsmilitair. Dat betekende ook dat hij weer kon worden teruggeroepen naar Nederland, en dat gebeurde toen ik één jaar oud was. Als jongetje van negen ging ik in 1962 met m'n ouders naar Nieuw-Guinea. Toen in dat jaar duidelijk werd dat Indonesië een grote invasie voorbereidde en dat Nederland geen steun van bondgenoten hoefde te verwachten, konden we daar niet blijven. Mijn vader zei heel stellig: 'Ik ga niet meer terug naar Nederland.' Dat gebeurde ook niet, want hij kreeg een baan aangeboden als diplomaat bij de Verenigde Naties. Voor zijn werk hebben we in Maleisië, Pakistan en Jordanië gewoond.

In het buitenland kreeg ik alleen maar buitenlands onderwijs, dus een logisch gevolg was

dat ik in Amerika ging studeren. Dat werd Letterkunde. Tijdens mijn militaire dienstplicht heb ik Engelse les gegeven bij de Marine. Het was voor mij al snel duidelijk dat ik terug wilde naar Amerika. Na mijn diensttijd ben ik daar bedrijfskunde en bestuurskunde gaan studeren. Rond mijn dertigste kwam ik terug naar Nederland om kennis maken met het zakenleven. Ik heb onder meer bij KLM gewerkt als marketingdirecteur voor de vrachtdivisie. Op een gegeven moment ben ik mijn eigen bedrijf begonnen in logistieke technologie en ben ik advies gaan geven aan verschillende bedrijven die zich bezighielden met logistiek.”

Hoe kwamen jullie in Maleisië en Amerika terecht?

Rein: „Ik werd benaderd met de vraag of ik CEO wilde worden van het openbaar vervoer in Maleisië. De regering daar wilde een nieuw openbaarvervoerbedrijf creëren, waar alle bestaande bussen en metro's onder zouden vallen. Het was een nieuw bedrijf met vier-

Het jonge ouderpaar met kroost in Maleisië

duizend medewerkers, twee metro's, duizend bussen en drie ministers die erover gingen. Mijn taak was om die ontwikkeling in goede banen te leiden. Precies de job die ik wilde.

Na drie jaar stond het nieuwe bedrijf en was het tijd voor iets nieuws. De Wereldbank vroeg mij, gezien mijn ervaring in het OV, of ik wilde adviseren bij investeringen voor het openbaar vervoer wereldwijd. We zijn toen naar Washington DC verhuisd, waar het hoofdkantoor van de Wereldbank staat. Van daar uit reisde ik veel naar Azië, zoals China, Indonesië en Vietnam om te kijken wat voor projecten voor bussen, trams en metro's daar allemaal waren en hoe de Wereldbank die zou kunnen financieren.”

Wat deed jij intussen, Mieke?

Mieke: „In Maleisië waren de kinderen natuurlijk nog heel klein en daardoor had ik vooral contacten met andere expats. Ik deed er wel vrijwilligerswerk op Tims school en schreef artikelen voor een blad voor expatgezinnen. In Amerika was het weer heel anders. We hebben ons meteen in het Amerikaanse leven gestort en de kinderen op Amerikaanse scholen gedaan.

Doordat Rein veel reisde, was ik veel alleen met de kinderen. We hadden er bewust voor gekozen dat ik, zeker in het begin, bij de kinderen zou blijven. Dat betekende vanaf dag één alles organiseren voor ons nieuwe leven, zoals: met leerkrachten praten, klusjesmannen inzetten, kennismaken met de burens om erachter te komen hoe alles werkt en bezigheden zoeken voor de kinderen, zoals sport- en hobbyclubjes. Ook daar deed ik veel vrijwilligerswerk, want dat hoort erbij, zeker in Amerika. Voor mij was dat heel erg gunstig want je leert dan snel en maakt heel vlot contact met je nieuwe wereld. Zo maak je vrienden.

Werken in Amerika mag niet zonder Green-card, tenzij je kunt bewijzen dat je werk doet dat een Amerikaan niet kan doen. Nou, dat kon ik, want ik kon Nederlands geven op de

Mieke en Rein met hun twee zoons in Washington, 2013;

Nederlandse school. Dat deed ik op zaterdag. De jongens gingen daar ook naartoe. Het lesmateriaal ontwikkelde ik vaak zelf, zodat het beter aansloot bij tweetalige kinderen. Het was geweldig leuk om te doen en daarnaast was het voor onze jongens ook van groot belang het Nederlands op niveau te houden.”

Waarom gingen jullie terug naar Nederland?

Rein: „Op een gegeven moment vroegen we ons af: waar ligt de toekomst voor de kinderen? Voor zover wij konden beoordelen vonden we het Nederlandse onderwijs iets beter dan het Amerikaanse. Tegelijk hielden we in het achterhoofd dat er misschien ook nog een universiteit achteraan zou komen, en dat is in Amerika een dure aangelegenheid.”

Mieke: „En we wilden de kinderen heel graag Europa leren kennen! In Amerika hebben we veel gereisd, maar Europa kenden ze nog niet. Dan is Nederland een prachtige uitvalbasis.”

Hoe belandden jullie in de Vogelwijk?

Rein: „Naar Amerikaanse maatstaven waren we gewend aan de ruimte en om in het groen te wonen. We hebben in onze zoektocht half Nederland afgereisd om te kijken of we het ergens anders leuker zouden vinden dan in Den Haag. Dat is niet gelukt. Den Haag is toch een erg fijne stad met internationale scholen en uiteindelijk hebben we het groen en de ruimte gevonden in de Vogelwijk.”

Mieke: „Bovendien dicht bij de zee, het strand en de duinen, waar we allebei dol op zijn. En niet te vergeten de vrijheid voor de kinderen om rond te kunnen fietsen. Door dat alles heeft de wijk een enorme aantrekkingskracht. Het is de leukste wijk van Den Haag! De ontvangst hier was ook heel sympathiek. Het deed niet onder voor de Amerikaanse burens die op dag één al op de stoep stonden met een appeltaart om kennis te maken en ons welkom te heten. Hier kregen we van onze burens meteen een

mooie bos bloemen als welkomstcadeau: echt heel warm en aardig!”

Rein: „We wonen in een rij van vier huizen onder één kap en hebben fijne burens. Voordat we het huis kochten, hadden de burens onderling al heel goed contact gekregen doordat ze gezamenlijk een tweede etage bovenop het huis hadden laten zetten. Het nauwe contact over de verbouwing is zo gebleven en wij werden daarin gelijk opgenomen.”

Wat doen jullie nu?

Mieke: „Ik ben zzp'er en werk regelmatig als kunsthistoricus voor *Het Venduehuis*, het veilinghuis aan de Nobelstraat. Ik maak bijvoorbeeld teksten voor catalogi, doe nu en dan vertalingen Nederlands-Engels en ondersteun bij veilingdagen. Daarnaast geef ik cursussen kunstgeschiedenis voor de Vrije Academie. Die cursussen worden door heel Nederland gegeven, maar ik beperk me het liefst tot Den Haag of Rotterdam. Als vrijwilliger ben ik ook betrokken bij een particuliere bibliotheek op het gebied van moderne kunst, de *Peter van Beveren Library*, om de collectie in kaart te brengen en online te krijgen. Die bibliotheek is niet openbaar en alleen op afspraak te bezoeken. De collectie, *The Archives* geheten, bevindt zich in een oud schoolgebouw in hartje binnenstad en bestaat vooral uit kunstenaarsboeken, fotoboeken en bijzondere eenmalige uitgaven. Verder schrijf ik graag. Ik vind het leuk om dingen uit te zoeken en in een context te plaatsen.

Rein: „Ik geniet nu twee jaar van mijn pensioen. Maar stilzitten doe ik zeker niet. Inmiddels ben ik weer aan de slag met een paar adviestrajecten op het gebied van transport en logistiek.”

Was het weer erg wennen hier in Nederland?

Rein: „Na tien jaar te zijn weggeweest, was terugkomen echt een cultuurshock. Nederland is veranderd en jij bent veranderd. Je mentaliteit is ook anders geworden. Wij hebben veel moeten herontdekken!”

Mieke: „Toen we in Nederland kwamen, waren er ook weer veel vertrouwde dingen en dat voelt prettig, maar je mist toch je netwerk, de prachtige natuur, het ruime wonen. Uiteraard miste ik onze vrienden in Amerika het meest; ik had hun kinderen geboren zien worden en groot zien worden en dan is dat ineens allemaal weg. Je vrienden en familie die hier zijn gebleven, zijn natuurlijk ook veranderd, dus je moet weer een beetje op elkaar afstemmen. Op een gegeven moment zeg je tegen jezelf: OK, dit is nu de wereld. Daar helpen de kinderen natuurlijk ook enorm in mee want die zitten gewoon op school, waardoor er al snel nieuwe contacten ontstaan. Aanvankelijk zaten ze allebei eerst op Nederlandse scholen, maar de oudste, Tim, switchte naar de International School in Kijkduin. Nu studeert hij geschiedenis aan de Universiteit Utrecht. In het Engels, dat dan weer wel! Thomas stroomde jonger in en voelt zich prima thuis op de Nederlandse scholen. Hij doet volgend jaar examen vwo.”

Rein: „Het is gewoon heel erg wennen. Maar de voordelen voor onze kinderen zijn groot. Ze zijn hier meer onafhankelijk en niet gebonden aan hun ouders om ze ergens heen te brengen met de auto, zoals in Maleisië en Amerika. In Nederland ben je op een bepaalde leeftijd zo vrij als een vogeltje en dat is natuurlijk fantastisch. Die vrijheid wilden we de kinderen heel graag geven.”

Door dit interview met Mieke hebben we gelijk ook een nieuw redactielid voor het Vogelwijkblad aan boord. Mieke schrijft uiteraard graag over haar eigen passies kunst (geschiedenis), boeken en tuinen, maar ook over de passies van andere mensen. Heb je als wijkbewoner raakvlakken met deze onderwerpen? Stuur dan gerust een mail naar redactie@vogelwijkdenhaag.nl Wie weet zit Mieke dan op een dag bij je thuis voor een interview of een verhaal.

Vogelwijk 1929: Een stille leegte bij het Fazantplein

Door Gerco van der Heiden

In 1929 is de ruim tien jaar eerder begonnen bouw van Tuinstadwijk Houtrust, zoals de Vogelwijk toen nog heette, ongeveer voor een derde gereed. De opmars voltrekt zich almaar verder in zuidelijke richting. De weinige foto's en ansichtkaarten die daarvan bewaard zijn gebleven, geven die ontwikkeling goed weer.

De bovenstaande foto uit het laatste voorjaar van *The Roaring Twenties*, is genomen ter hoogte van de kruising van de Fitislaan (waar de fotograaf met de rug naartoe staat), de Pauwenlaan en het Fazantplein. We blikken op twee woningen onder één kap met daaromheen nog slechts gedeeltelijk bebouwd gebied. Het betreft de adressen Fazantplein 11 (het linkerdeel van het pand) en rechts daarvan Pauwenlaan 24. Aan de typerende 'krul' in het dak herkennen we de hand van architect J.B. (Koos) Fels.

Bedrieglijk perspectief

Ter linkerzijde van deze herenhuizen is van de verdere bebouwing in de richting van het (ook nog niet bebouwde) Haanplein nog niets waar te nemen. De foto heeft een bedrieglijk perspectief. Je ziet aan de linkerkant wel huizen staan, maar die zijn verder weg dan het lijkt. In werkelijkheid is er links van Fazantplein 11 nog sprake van een stille leegte.

Wat we links in de verte zien is de al grotendeels bebouwde Koetlaan met de hoekpanden Haviklaan 35 en 37. De huizen getooid met de

vier schoorstenen rechts daarachter staan aan het begin van de Ooievaarlaan (nrs. 1, 3 en 5). Aan de rechterkant van de foto kijken we op het pand Kauwlaan 12, dat met de hier niet zichtbare nummers 14 en 16 is verbonden, en in de verte is een karakteristiek Krophollerhuis aan de Kwartellaan te ontwaren. Pauwenlaan 26 en 28 bestaan in deze tijd nog niet en ook de huidige nummers 17 en 19 op de Kauwlaan, bij de hoek met de Pauwenlaan, zijn nog niet gebouwd. Aan de rechterkant van de foto is dus eveneens nog sprake van een flink leeg stuk bouwterrein, ook al zie je dat niet.

Hernummering

Het Fazantplein is voorlopig nog niet voltooid. Het terrein tussen Fitislaan en Snijlaan zal zelfs nog tot 1938 leeg blijven. Dan pas wordt begonnen met de bouw van het huidige appartementencomplex.

Door de nieuwe aanwas van woningen wordt Fazantplein 11 later omgedoopt in nummer 17. De nu aanpalende garage wordt 18 en de hoekpanden met het Haanplein krijgen de nummers 19 en 20. De garage die grenst aan de Patrijslaan komt op nummer 21 te staan.

Bewoners

Fazantplein 11 wordt in maart 1929 voor het

eerst bewoond door de (net gescheiden) mevrouw. A.E. Anspach-Pryce, geboren in Batavia en voorheen wonend aan de Boreelstraat in het Statenkwartier.

De eerste bewoners van Pauwenlaan 24 zijn Daniël van der Zee en zijn vrouw en kinderen. Ze betrekken het huis in november 1928. Van der Zee, geboren en getogen in Schiedam, volgde een onderwijzersopleiding gevolgd en bekwaamde zich daarna in gemeenterecht en gemeentelijke administratie. In 1916 was hij met zijn vrouw vanuit Schiedam naar Nederlands Indië vertrokken, waar hij in 1920 werd benoemd tot gemeentesecretaris in Batavia, een functie die hij acht jaar bekleedde. In het najaar van 1928 keerde het gezin terug naar Nederland en ging in Den Haag aan de Pauwenlaan wonen. Hier kreeg Daniël politieke aspiraties. Gedurende de jaren 1931-'41 maakte hij deel uit van de Haagse gemeenteraad voor de SDAP.

Evenals hun buurvrouw Anspach-Pryce bleef de familie Van der Zee er tot de verplichte evacuatie in april 1943 wonen. Na de bevrijding keerden ze terug.

Bron: Woon- en familiekaarten uit het Haags Gemeente-archief; adresboeken van 's-Gravenhage uit de jaren 1928/'29 en 1929/'30; archief Daniël Van der Zee (1880-1969).

Zonnig jazzfeestje in tuin Fazantflat

Het was al twee keer uitgesteld vanwege een tegenvallende weersverwachting, maar op zondag 12 juni kwam het er toch van: het jazzfeestje dat Hans en Fongleng Scharis hadden georganiseerd in de tuin voor hun appartement in de Fazantflat aan de kant van

de Fitislaan. De opkomst was groot, de zon scheen en de wind hield zich koest. Vele toehoorders hadden, genietend van de instrumentale en vocale muziek die de gitaristen Hans Scharis en Vincent Koning en contrabassist Noah Nicoll ten gehore brachten, behalve een

eigen zetel ook wat drank en hapjes meegenomen. De sfeer was uitstekend. Het enige minpunt was dat het publiek lang moest wachten voordat het optreden begon, maar na afloop was bijna iedereen dat alweer vergeten.

Vliegensvlugge vragen

Door Madelon Kranenburg - m.kranenburg21@kpnplanet.nl

Debbie van Bruggen-Schavemaker (1957) is getrouwd met Ab van Bruggen (1949). Ze wonen samen met hun hond Pip, een Labradoodle, in de Fazantflat op de Laan van Poot.

Vogelwijk

„Het grappige is dat mijn man Ab al op jonge leeftijd met de Vogelwijk in aanraking is gekomen. Hij heeft hier op de Laan van Poot ooit de HALO gevolgd, is begonnen als gymleerbaar op diverse scholen en maakte vervolgens carrière als schooldirecteur/rector van een Scholengemeenschap in Delft.

Het is heerlijk om in deze wijk te wonen. Midden in de natuur met het strand als ‘achtertuin’ en cultuur en het stadse op een kwartier afstand met de fiets. Het kan niet beter. Het is echt een sociale wijk en dat geldt ook zeker voor onze eigen flat. We wonen daar nu zesendertig jaar. We kennen bijna alle bewoners en gaan leuk met elkaar om en we zorgen ook voor elkaar bij ziekte of problemen. Afgelopen mei mochten we weer fysiek bij elkaar komen. Er stond een tuinborrel gepland, maar helaas kwam de regen met bakken uit de lucht. Gelukkig hebben Gerard en Eef Keizer hun huis opengesteld en konden we alsnog met alle bewoners een heel fijn samenzijn hebben. In principe doen we dat ieder jaar.

Bij mooi weer wordt de picknicktafel in de tuin gezet en zijn de burens welkom om aan te schuiven en bij te kletsen onder het genot van een hapje en een drankje. Heel gezellig altijd!”

Communicatie-uitingen

„Ik werk al jaren als grafisch ontwerper, waarvan de laatste vijftig jaar vanuit huis. De vraag van de klant vertalen naar een passend ontwerp - de kleur, de letter, het beeldmerk, kortom, de hele uitstraling - daar ben ik in gespecialiseerd. Ik ontwerp een brede reeks van

communicatie-uitingen, variërend van een complete huisstijl tot afzonderlijke brochures, posters of websites. Zo kan ik de toegevoegde waarde leveren die een bedrijf nodig heeft, uiteraard altijd in nauw overleg. Het is een prachtig vak; geen dag is hetzelfde.”

Weekend

„Van april tot en met september zijn we meestal op onze motorboot. Dan genieten we van het weidse water en tuffen over de rivieren en kanalen van Nederland. In de winter is de Laan van Poot onze vaste stek en hebben we het leuk met onze familie en vrienden, maken we uitstapjes, plannen etentjes en kaartavondjes en lezen we boeken. En ik doe veel aan keramiek.”

(TV)serie

„Mijn favoriete serie is het door SBS 6 uitgezonden programma *MasterChef Australia*. Daarin gaan amateurkoks uit heel Australië de strijd met elkaar aan en tonen hun kooktalenten aan juryleden. Die kritische fijnproevers bepalen vervolgens wie zich *MasterChef* van Australië mag noemen. Een heerlijk programma om naar te kijken. Ab is fan van een heel ander genre. Hij kijkt graag naar de spannende Deense *Serie Q* op Netflix.”

Paagman

„Tussen de bedrijven door ben ik geregeld actief als medewerker bij Paagman. In eerste instantie ging ik daar werken om meer mensen te ontmoeten. Grafisch ontwerpen is hartstikke leuk, maar ik zit veel alleen en miste het con-

tact met collega's. Bij Paagman word ik ingezet als 'vliegende keep' bij ziekte of vakantie.

Het is superleuk en zeer afwisselend. Heerlijk tussen de boeken, met leuke collega's en enthousiaste klanten. En ik kom altijd bekenden tegen, vaak uit de Vogelwijk, haha!"

Boek

„Een van mijn favoriete schrijvers is Jeffrey Archer, vooral de *Harry Clifton*-serie. In die reeks proberen opeenvolgende generaties uit de familie Clifton, tegen de achtergrond van wereldoorlogen, politieke schandalen en maatschappelijke onrust, hun weg te vinden. Maar ook Ken Follett en Marian Keyes reken ik tot mijn lievelingsschrijvers.”

Het laatste boek dat ik gelezen heb is *The House in the Cerulean Sea* van TJ Klune, echt een prachtig boek vol metaforen. Een mix tussen *Harry Potter* en *Miss Peregrine's home for peculiar children*. Een absolute aanrader.”

Smaak

„Ik kook heel graag. Als we visite hebben, maak ik vaak een tray bake: alles de oven in, gezellig borrelen met vrienden en dan hup het gerecht in één keer op tafel.

Maar ook Ab laat zich zeker niet onbetuigd. Hij is verantwoordelijk voor de mise-en-place.”

De stad uit

„Onze favoriete stad is Praag, gevolgd door Edinburgh en Lissabon. En als we het hebben over een verre reis, denk ik aan onze belevenissen in Botswana. In Schotland hebben we ooit een heel leuk stel ontmoet. We hadden een

klik. Zij bleken te wonen in Botswana en vroegen of we een keer op bezoek wilden komen. Het is een fantastisch reis geworden: Botswana zien door de ogen van 'locals'.”

Restaurant

„Als je vraagt naar ons favoriete restaurantje in de buurt, dan is dat zonder twijfel de charmante Brasserie De Laer aan de Van Boetzelaerlaan, de voormalige koffietent langs de rails van lijn 11 bij de Houtrustbrug. Je kunt er terecht voor een heerlijk diner. Maar ze serveren ook koffie, thee of een borrel, al dan niet op het terras. De Laer is helaas niet alle dagen van de week geopend. Check voor de meest actuele informatie internet.”

Muziek

„Ik ben gek op Diana Krall. Van deze Canadese jazzzangeres en -pianiste kan ik echt genieten. Ab houdt meer van bepaalde soorten rockmuziek. Je moet dan denken aan Pink Floyd, Jethro Tull en Genesis.”

Tip van Debbie

„De rondleidingen door Den Haag van Jacqueline Alders. Zij verzorgt stadswandelingen, fietstours en boottochten. Een dagje met Jacqueline op stap en je hebt een totaal andere kijk op je eigen stad. Erg leuk om te doen! Wacht, ik geef even haar website:

<https://ikgidsudoordenhaag.nl>”

Wilt u ook eens in deze rubriek vertellen over uw ervaringen in de wijk, uw hobbies'en interesses? Mail naar Madelon Kranenburg: m.kranenburg21@kpnplanet.nl

Elisabet Morató leert Nederlanders op levendige wijze Spaans 'Wat ik bied is iets heel anders dan een taalinstituut'

Door Emmy Bruin en Anja Knoope

'Buenas tardes' is de begroeting waarmee een cursist de deur opent in de Kiplaan waar de Spaans-Nederlandse Elisabet woont. Zo komen we al meteen in de juiste stemming. Elisabet, die cursussen Spaans geeft, zette bijna veertig jaar geleden voet aan de grond in Nederland. Taal en taalontwikkeling lopen als een rode draad door haar leven.

In haar sfeervolle huis woont Elisabet Morató (59) samen met echtgenoot Marco (53), hun 15-jarige zoon David en kat Perla (6). Dochter Julia (19) heeft kort geleden het huis verlaten: zij studeert rechten in Leiden en woont daar nu ook.

Elisabet groeide dubbeltalig op. Zij werd in Catalonië geboren, in de badplaats Calella tussen Barcelona en de grens met Frankrijk. Haar moedertaal is Catalaans, maar schriftelijk uit zij zich beter in het Spaans. Haar volledige naam is Elisabet Morató Teixidó. In Spanje is het gebruikelijk om de namen van beide ouders als achternaam te gebruiken. De naam van de vader wordt doorgegeven. Met haar kinderen spreekt zij nog Catalaans, zodat zij ook met hun Catalaanse familie kunnen praten. We gaan nog ieder jaar met het gezin naar mijn familie in Spanje."

Avontuur

Als twintigjarige kwam Elisabet met haar toenmalige Nederlandse vriend naar Nederland en vond werk bij de Chileense ambassade in Den Haag. Ze woonde met haar vriend in Rotterdam: „Het voelde als een avontuur en ik was nooit van plan om hier te blijven”, vertelt ze. „Ik vond Nederland vanaf het begin een heel bijzonder land. Spanje was in die tijd onrustig, in de nadagen van het regime van Franco. In

de avond volgde ik de laatste twee jaar van het vwo via de Spaanse ambassade en slaagde voor het staatsexamen van de Spaanse middelbare school. Ik deed ook een cursus Nederlands en ik vond het hier steeds leuker.”

„Nadat het was uitgegaan met mijn vriend ging ik in Den Haag wonen en kreeg ik werk bij een internationale organisatie. Het was begin jaren negentig. Ik was toen 30 jaar en volgde taalcursussen bij Schoevers: Frans, Engels en Nederlands. Inmiddels had ik hier ook een vriendenkring opgebouwd en overwoog ik niet meer om terug naar Spanje te gaan. In die periode ontmoette ik mijn huidige echtgenoot Marco. Samen zijn we toen hier in de stad op zoek gegaan naar een huis voor ons tweeën.”

Via De Parkiet naar de Kiplaan

„Pas toen ik moeder werd, kreeg ik door de school van mijn dochter Julia contact met andere moeders en doordat ik ook bij een Nederlands bedrijf werkte, ontwikkelde mijn Nederlands zich steeds beter. Met het gezin zijn we in 2008 voor het bedrijf van Marco naar Spanje verhuisd – we woonden eerst een poosje in mijn geboorteplaats Calella en daarna iets zuidelijker in Sant Pol de Mar - maar na vier jaar kwamen we weer terug naar Den Haag. We hebben toen een tijdje een appartement gehuurd om te bezien waar we wilden wonen.”

„Omdat Julia voordat we naar Spanje vertrokken groep 1 en 2 op basisschool De Parkiet had gedaan, hier in de Vogelwijk, zijn we daar naartoe gegaan om te vragen of ze weer als leerling kon instromen. Gelukkig was er plek voor haar om de basisschool af te maken. Bovendien was David welkom in groep 3. Een goede aanleiding dus om in de Vogelwijk een huis te gaan zoeken, en dat is gelukt zoals je ziet.”

Spaans voor zaken of vrije tijd

Ruim drieënhalf jaar geleden begon Elisabet met het geven van taallessen Spaans. „Iemand vroeg het me en het bleek me goed af te gaan. Zo is het gaan lopen. Ik heb gemiddeld twaalf leerlingen tegelijk en geef de lessen individueel en overdag. Daarnaast heb ik één keer per maand op vrijdagochtend een bijeenkomst met groepjes cursisten, ingedeeld op niveaus, waarin we conversatie oefenen door het bespreken van verschillende thema's die door de leerlingen worden voorbereid. Ik heb nooit de pretentie gehad om een taalinstituut te zijn. Wat ik bied is heel iets anders.”

„Met cursisten die bij mij komen, bespreek ik eerst wat ze met de lessen willen bereiken. Voor de één is het Spaans belangrijk voor het werk, zoals het voeren van zakelijke gesprekken of het schrijven van teksten in het Spaans, maar een ander wil graag op reis in een Spaanstalig gebied of heeft een huis in Spanje en is geïnteresseerd in de Spaanse cultuur. Ik heb ook wel leerlingen die de *Camino* willen lopen, de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella, en onderweg gesprekje's willen kunnen voeren. Soms is het ook ter aanvulling op een examen.”

Conversatie

„Ik werk met twee soorten lesboeken voor verschillende niveaus die mij goed bevallen en die ook door mijn leerlingen gewaardeerd worden”, zegt Elisabet. „Het gaat daarbij om spreken, schrijven, lezen en luisteren.”

Ter illustratie een kort gesprekje in het Spaans tussen een van de interviewsters (Emmy) en

Elisabet over hoe lang Emmy Spaanse les heeft gevolgd en waar ze het nu nog oefent.

Elisabet: ¿Cómo estás?

Emmy: Todo bien, gracias

Elisabet: ¿Has hecho clases de español?

Emmy: Sí, un año.

Elisabet: Ah, así estás en el primer nivel.

Emmy: Sí pero paré las clases cuando empezó el Corona. Ahora solo hago duo lingo en el ordenador.

Elisabet: ¿Cuántas veces lo practicas?

Emmy: Un par de veces por semana, así mantengo un poco el nivel.

Elisabet: Es una buena práctica, además de las clases.

Compliment

Elisabet herhaalt nog eens dat ze vooral geen taalinstituut is: „Ik ben een taalliefhebber en mijn leerlingen zijn dat ook. Dat is het gemeenschappelijke. Ik werk met mensen die het leuk vinden om met taal bezig te zijn en ik vind het sociale aspect zeker zo belangrijk. Met alle leerlingen bouw ik een persoonlijke relatie op en vaker komt het voor dat als ze een tijdje gestopt zijn door drukte of ziekte ze weer terugkomen. Soms adverteer ik in het Vogelwijkblad als ik weer plaats heb voor nieuwe leerlingen.” ‘Krijgt ze wel eens complimenten?’, willen we tot slot weten. ‘En zo ja, wat is dan het mooiste dat ze zich kan herinneren?’ Hier hoeft Elisabet geen seconde over na te denken. Onmiddellijk antwoordt ze lachend: „Iemand zei dat zij door mijn lessen gelukkiger is geworden!”

Zwanenfamilie na omzwerving veilig in Bosjes van Pex beland

Door Hans Elders

Al enige jaren trekt in de lente een zwanennest bij de Haagse Beek langs de Machiel Vrijenhoeklaan veel bekijks. Normaal gesproken trekken de ouders met hun jonkies na enige tijd naar de Bosjes van Pex, maar dat stuitte dit jaar op problemen.

Bij de Haagse Beek tussen de Machiel Vrijenhoeklaan en de Balsemienlaan maken reislustige zwanen al jarenlang een nest waar ze hun jongen uitbroeden – iets dat ik ieder jaar weer met grote belangstelling volg. Vorig jaar en ook dit jaar bouwde het zwanenpaar het nest pal aan de rand van het voetpad, waardoor het met rood-wit lint moest worden afgesloten om te voorkomen dat wandelaars (vaak met honden) het nest zouden verstoren.

Oversteek

Dit jaar werden er zeven eieren gelegd, die eind mei allemaal uitkwamen. Vervolgens wilde het prille gezin verhuizen naar de Bosjes van Pex – waarbij ze de drukke De Savornin

Lohmanlaan moesten oversteken. Als geregelde passant zag ik hun actieplan tijdig in. Gelukkig kon ik de zwanen dicht benaderen zonder dat de ouders agressief gingen blazen of hun veren opstaken. Misschien herkenden ze mij wel. In elk geval lieten ze zich door mij overtuigen de oversteek af te blazen. De Bosjes van Pex aan de overkant waren namelijk met hekken afgesloten omdat de Haagse Beek daar wordt gerenoveerd. De werkzaamheden daar zouden eind april klaar moeten zijn, maar waren kennelijk uitgelopen, want eind mei stonden de hekken er nog steeds.

Gevaarlijke tocht

De volgende dag was de zwanenfamilie ech-

ter uit de directe omgeving van de 'geboorte-
grond' verdwenen. Na wat speurwerk werd
het gezin ontdekt in een van de slootjes bij
de sportvelden aan de Laan van Poot. U moet
zich voorstellen wat er was gebeurd. De zwa-
nen waren toch met hun kleintjes de drukke
De Savornin Lohmanlaan overgestoken, kwa-
men tot de ontdekking dat hun de weg werd
versperd door hekken en zijn toen blijkbaar
via het fietspad langs de Sportlaan naar de
Oude Buizerdlaan gelopen, waar ze de even-
eens drukke Sportlaan overstaken. Daarna
ging de tocht zwemmend via de Buizerdvijver
richting de Laan van Poot, die vervolgens ook
moest worden overgestoken om in een sloot
bij de sportvelden te komen. Een gevaarlijke
tocht van bijna een kilometer!

Bevrijdingsactie

Eind goed al goed, dacht ik. Maar een paar
dagen later ontdekte ik de zwanen echter ach-
ter de hekken van de Bosjes van Pex bij een
smal 'zijriviertje' van de Haagse Beek. Ik zag
nog net vader zwaan als laatste hierin gaan.
Nu is het daar door de renovatie van de Beek
totaal veranderd. In plaats van de open verbind-
ding die er altijd was, is gekozen voor een dam
van enige meters en is het zijslotje nu via een
ondergrondse buis met de Haagse Beek ver-
bonden.

Vorige maand is het grote renovatieproject van de
Haagse Beek aan de rand van de Bosjes van Pex afge-
rond en zijn de hekken langs het gebied verwijderd.

Duidelijk hadden de zwanenouders de oude
situatie nog voor ogen gehad. Nu waren ze
op een groot probleem gestuit: vanwege de
nieuwe hoge beschoeiing konden de klein-
tjes er niet meer op eigen kracht uitkomen.
Ik belde direct de dierenambulance met het
verzoek de zwanen te komen bevrijden. Het
kostte nog veel moeite uit te leggen waar de
'gevangenen' precies waren. Het slootje bleek
zelfs op de meest gedetailleerde kaart te ont-
breken en ook door dichte begroeiing bijna
onzichtbaar, zelfs vanuit de lucht.
Gelukkig was er toch snel een adequate red-
dingsactie, waarna ik enkele dagen later de
bijgaande foto van de ondernemende zwanen-
familie kon maken.

Gemengd koor HagaSonare zoekt nieuwe zangstemmen

Houdt u van zingen in een koor? En van koor-
muziek uit het licht-klassieke genre? Het ge-
mengd koor HagaSonare (www.hagasonare.nl)
is dan vast iets voor u!

Vanwege de zomervakanties liggen de repetities
een aantal weken stil, maar op 23 augustus be-
gint het zingen weer. Het koor, onder de bezie-
lende leiding van professioneel dirigent Danny
Nooteboom, repeteert elke dinsdagmiddag van
13.15 - 15.30 uur in wijkgebouw *Eltheto* in de
Azaleastraat 2, vlakbij de Vogelwijk.

Als u wilt kennismaken kunt u een paar keer
komen luisteren of – leuker – meezingen,
waarna u hopelijk besluit om te blijven. Aan
deze kennismaking zijn geen kosten verbonden.

Schroom niet! U bent zeer welkom!

Vogelwijkbewoonster Mary Marette Wils is al
jaren een enthousiast koorlid en wil u graag
van nadere informatie voorzien of u introdu-
ceren. Tel.: 070-3238910, e-mail: [marettewils@
gmail.com](mailto:marettewils@gmail.com)

Het ware achtergrondverhaal over de gearresteerde Vogelwijk-kraai

Door Jip Margadant (Leeuwerikplein)

In de mei-uitgave van dit wijkblad stond een krantenknipsel uit februari 1968 over een zwarte kraai die in de Vogelwijk door de politie was 'gearresteerd' omdat hij zich agressief naar omwonenden had gedragen.

Ik kende dat verhaal, want het was mijn kraai. Ik had met deze vogel kennis gemaakt toen hij op een dag in 1967 bij mijn ouderlijk huis aan de Kwikstaartlaan in het openstaande raam van mijn zolderkamer kwam zitten. Voorzichtig gaf ik hem wat stukjes spek, gespietst op een stokje. Vanaf dat moment waren wij maatjes en kon ik van alles met hem doen, zoals hem bij zijn snavel vastpakken en hem op die manier optillen. Dan bewoog hij zachtjes zijn vleugels heen en weer en kwam er een vlies over zijn ogen, alsof hij in trance was.

Mee naar school

Als ik 's morgens op mijn Puch klom om naar school te gaan, zat de kraai – die wij al gauw *Kra* waren gaan noemen – al te wachten en vloog hij mee tot aan de Tijnstra-hbs in de 2^e Sweelinckstraat. Hij vloog dan op ooghoogte naast mij, af en toe auto's en fietsers ontwijkend en als het pauze was hoorde ik zijn 'kra kra kra'-geroep en zat hij in de dakgoot van de school te wachten tot ik weer naar huis ging. Als ik hem riep, kwam hij op mijn schouder zitten en moest ik hem op zijn kop krabben.

Op een zondag in de zomer had mijn moeder een schaal met net gebakken tartaartjes op tafel gezet en aangezien de tuindeuren openstonden, zagen wij Kra met een nog warm tartaartje wegvliegen. Vanwege de hitte van het gestolen hapje moest hij een noodlanding maken op het garagepad en kon ik het tartaartje nog redden.

Badminton-shuttle

Alles wat Kra te pakken kon krijgen verdween ergens in de dakgoot: washandjes, tandenborstels, wasknijpers enzovoorts. Ook zag ik hem op een dag twee badminton spelende meisjes (de zusjes Hekman van de Rietzangerlaan) vanuit de dakgoot bespieden, zijn kopje meebewegend met de heen en weer gaande shuttle en ja hoor, even later had hij in één duik de shuttle te pakken en weg was hij. Als er een kat over straat liep, deed hij duikaanvallen, waardoor de kat zich rot schrok en meestal onder

een geparkeerde auto wegdook.

Op een dag stond ik bij het garagepad op de Kwikstaartlaan wat pinda's te voeren aan Kra, die hij keurig uit mijn hand nam. Zelfs als ik een pinda tussen mijn tanden vasthield, pikte hij hem er voorzichtig tussenuit. Een voorbij-

ganger zag dit en vroeg of hij Kra ook een pindaatje mocht geven. Dat mocht, maar Kra was zo eenkennig dat hij de man keihard in zijn hand pikte en de pinda liet liggen.

Ik herinner me ook dat Kra wel eens toesloeg bij auto's van kerkgangers die een dienst van de Vrij-Katholieke kerk aan de Rietzangerlaan kwamen bijwonen. Hij haalde dan heel secuur de ronde kogeltjes tussen het rubber van de ruitensproeiers uit, wat hem uiteraard ook niet in dank werd afgenomen.

Klap met steelpannetje

Kortom: never a dull moment met Kra. Toch bleef alles pais en vree, totdat de teckel van mevrouw Reitsma uit de Fitislaan ook een duikaanval moest ondergaan, waarna mevrouw Reitsma een steelpannetje pakte en Kra daarmee een klap gaf. Daarmee was de oorlog verklaard. Telkens als mevrouw Reitsma naar buiten kwam, deed Kra nu een duikaanval op haar en menig keer vluchtte zij een van de winkels binnen die destijds nog bij het Fazantplein en Haanplein waren gevestigd. Het was bijna een scène uit de film *Birds* van Alfred Hitchcock. Zij heeft waarschijnlijk niet geweten dat het mijn kraai was, want dan had ik hem wel kunnen corrigeren.

Dierenpark Wassenaar

Op een dag miste ik Kra en een dag later las ik in de avondkrant Het Vaderland (waar mijn vader op geabonneerd was) dat er in de Vogelwijk een kraai was gearresteerd. Ik herinner me zelfs een spotprent van een agent met een kraai aan een ketting.

De ochtend nadat ik het krantenbericht had gelezen, ging ik naar het toenmalige politiebureau aan de Laan van Poot 161, waar ik te horen kreeg dat ze Kra naar Dierenpark Wassenaar hadden gebracht. Uiteraard reed ik daar naartoe, maar niemand van het dierenpark wist iets van een ingebrachte kraai af. Terug naar de politie, maar mij werd verzekerd dat hij echt naar Wassenaar was vervoerd.

Een aantal dagen achter elkaar ben ik naar het dierenpark gereden en uiteindelijk kreeg ik te horen dat de eigenaar de kraai had opgehaald. Men wilde echter niet de naam van deze persoon geven. Volgens mij was het een verzonnen verhaal om van mij af te komen. Ik heb nog steeds het vermoeden dat ze hem gewoon hebben afgemaakt! Ik ben er nog altijd bedroefd en boos over.

Seniorweb, uw digitale hulp

Sinds de jaren negentig is er een digitale revolutie gaande die nog steeds voortduurt. Sommigen, met name zestigplussers, duizelt het wel eens van de nieuwe ontwikkelingen en de vele mogelijkheden. Daarom is het goed dat te weten dat je uitstekende hulp, adviezen en tips kunt krijgen van *Seniorweb*. Dit is een uiterst informatief digitaal hupplatform, dat ervoor zorgt dat iedereen fluitend met alle nieuwe ontwikkelingen mee kan doen en tal van veel voorkomende problemen met computer of tablet kan verhelpen. Kijk maar eens op de website www.seniorweb.nl

Whatsappen of Facetimen met de kleinkinderen? Foto's en video's maken, muziek streamen, op vakantie met een e-reader en omgaan met Facebook of Instagram? Seniorweb staat u met raad en daad terzijde en verzorgt ook handige cursussen. Je moet wel lid worden (voor de rest van dit jaar kost het 17,50) maar dat is het alleszins waard. Het lidmaatschap voor het gehele jaar 2023 kost 36 euro. Seniorweb heeft momenteel ruim 150.000 leden. Ook diverse Vogelwijkbewoners maken al jaren dankbaar van de service gebruik.

Meer genieten met minder chemie

In onze mooie groene wijk ligt verstening van tuinen op de loer. Als Groenverleiders proberen we bewoners juist bewust te maken van het belang van groen: bomen, struiken, planten, gras, bloemen etc. Onderzoek laat zien dat 'groen' mensen gelukkiger en gezonder maakt... en dat is toch wat we willen?

Nog los van ons eigen geluk heeft groen een zelfreinigend vermogen. Hoosbuien worden beter opgevangen omdat aarde en beplanting water vast houden en langzaam afgeven. En in geval van hitte vormt een boom een koelte-eilandje waar het tot 8 graden koeler kan zijn.

Hogedrukspuit

Haal dus zo veel mogelijk tegels en stenen uit je tuin en breng er natuur voor in de plaats. Dat ziet er veel fijner uit en verhoogt de waarde van je huis.

Het schoonhouden van tuinbestrating brengt overigens een ander proces op gang. Vaak wordt een hogedrukspuit aangeschaft om aanslag te verwijderen. Dat verstoort de rust en de vogelzang. Maar er gebeurt meer: met zo'n spuit maak je de toplaag van de tegels kapot, waardoor juist een betere hechting ontstaat voor nieuwe algen, schimmels en mossen. Hierdoor moet je frequenter spuiten. Het is beter stenen of tegels gewoon te vegen als ze droog zijn. Dat is overigens een fijne 'zen-activiteit' en je voorkomt dat het zand tussen de tegels wordt weggespoten waardoor de boel op termijn verzakt.

Als je toch aanslag wilt verwijderen, gebruik dan gewoon heet water. Borstelen en klaar. Zéker geen algenverwijderaar gebruiken, want dat is puur gif, óók als de fles een groene kleur heeft. Als op het etiket staat dat je het spul bij hond of kat moet weghouden, dan weet je het wel. Gebruik ook geen natuurazijn of dergelijke middelen, want je tuin wordt er ziek van.

Permacultuur

Hebt u ooit gehoord van het permacultuur-principe? Daar wordt je tuin echt beter van. Groenverleider Dick Tielrooij kwam een paar jaar geleden hiermee in aanraking in het Zuiderpark. Een eye opener, vond hij. Na een cursus permacultuur bij de Volksuniversiteit was hij helemaal om. Hij dacht zo'n beetje alles te weten van tuinieren. Nou, niet dus. Kijk maar eens op www.sochicken.nl/permacultuur Lees hier bijvoorbeeld hoe je van snoeiafval (behalve klimop en rozen) compost voor je tuin maakt. Kunstmest hoef je niet meer te kopen. Helemaal fijn als je weet dat het maken van kunstmest een schadelijk proces is waarbij gas een belangrijke rol speelt. Stammetjes kun je beter laten liggen. Daar komt allerlei leven in en het werkt als een spons, zodat je minder hoeft te sproeien.

Een ander uitgangspunt van de permacultuur is: nooit meer de tuin omspitten. De bovenste centimeter bevat totaal ander leven dan de tien daaronder. Door spitten verstoort je het bodemleven. Het kost tijd voordat dat weer hersteld is en ondertussen is er risico op het ontstaan van plagen en ziekten. Wát een verleiding: minder chemie, minder werk en lawaai en een zachtjes juichende natuur waar u rustig vanuit uw stoel onder een boom van kunt genieten. Hoe mooi is dat?

Hebt u vragen of opmerkingen of wilt u ook Groenverleider worden, net als Bernadette, Eva en Dick?
Mail naar: groenverleidersvogelwijk@gmail.com

Alternatief plan toekomst lijn 12

Door Ria Luitjes

Misschien heeft u ze al zien hangen voor de ramen van woningen aan de Nieboerweg en de Goudenregenstraat: de gele posters met de boodschap aan de gemeente en de HTM om geen bredere en zwaardere trams op dit traject te laten rijden.

Deze actie is een initiatief van bewoners van de Goudenregenstraat en een deel van de Nieboerweg. Zij zijn al enkele maanden met elkaar in gesprek over de nieuwe plannen en de gevolgen ervan voor de verkeersveiligheid. Op donderdag 16 juni was er overleg over deze kwestie bij Berg & Dal in de Bosjes van Pex. Daarbij waren ook twee vertegenwoordigers van de bewonersvereniging van Duindorp aanwezig. Hun standpunt is voorlopig te wachten op de officiële plannen van de gemeente.

Marco Roos en Fred Kalisvaart (omwonenden Goudenregenstraat) geflankeerd door Marjet Steenhuisen (links) en Ria Luitjes van de Nieboerweg

Hoofdpijndossier

Het plan van gemeente en HTM om vanaf 2026 op het traject van tramlijn 12 zwaardere en bredere trams te introduceren levert veel kritiek op. Nu al kunnen leerlingen van de vele scholen in de Bomen- en Bloemenbuurt en de Vogelwijk niet veilig door de Goudenregenstraat fietsen of het Gouden-

regenplein oversteken. Een nog bredere tram zal de situatie verder doen verslechteren. De verkeersveiligheid hier is al jaren een hoofdpijndossier van de gemeente, maar door het bestaan van de rails kunnen er geen goede veiligheidsmaatregelen worden getroffen.

Veiligheid voorop

Omdat de verkeersveiligheid opnieuw het kind van de rekening dreigt te worden, hebben bewoners van de Goudenregenstraat en Nieboerweg een alternatief ontwikkeld waarbij de veiligheid voorop komt te staan en de ov-aansluiting met het Hollands Spoor behouden blijft. Een welkome bijkomstigheid is dat de verkeersdoor-

stroom wordt verbeterd. In dit scenario wordt de tramlijn op de Laan van Meerdervoort doorgetrokken richting Kijkduin. Er gaat dan op het tracé Goudenregenstraat–Markenseplein niet langer een tram rijden, maar een bus. En doordat de rails verdwijnen, kan dit hele traject worden heringericht met brede fietspaden en eventueel rotondes en meer groen.

Volgende stappen

De komende maanden zullen de initiatiefne-

mers hun plan bespreken en verkennen met verschillende partijen in de gemeenteraad. Ook het bestuur van wijkvereniging De Vogelwijk wordt erbij betrokken. Eerder heeft het bestuur al aangegeven budget te willen vrijmaken voor een haalbaarheidsonderzoek naar alternatieve plannen.

Wil je meer weten over hoe het plan eruit ziet en/of wil je bijdragen? Stuur een mail aan tram12nieboerweg@gmail.com

Leerlingen Heldringschool wippen tegels voor groen

Op donderdag- en vrijdagmiddag 2 en 3 juni hebben leerlingen van de Heldringschool samen met een aantal ouders tegels gewipt op de beide schoolpleinen.

Zo zijn er aan het Fazantplein zes geveltuinten van elk zeven meter ontstaan en aan het IJsvogelplein is een rechthoek van 5 x 10 meter vrijgemaakt voor groene aanplant. Voor Den Haag betekende dit dat er 550 tegels zijn bijgeteld voor het NK Tegelwippen. Deze Operatie Steenbreek is uitgevoerd in samenwerking met Duurzaam Den Haag.

De geveltuinten aan het Fazantplein worden 'eetbare' tuintjes voor de kinderen om in te tuintieren. Het lapje grond aan het IJsvogelplein is ingericht met twee borders met planten. De bodem is bedekt met organisch materiaal (boomschors/houtsnippers) en op ter-

mijn volgen er ook boomstammen. „Dit alles is nog maar de eerste stap in de vergroening van de schoolpleinen”, zegt directeur André Hogervorst. „We zijn nog meer van plan, maar daar is wel geld voor nodig. Daarom hebben we aan de kant van het IJsvogelplein een textielcontainer neergezet. Alle kilo's oud textiel die daarin worden gedeponereerd, kunnen we ruilen voor nog meer groene elementen op de pleinen. We hopen dat veel Vogelwijkbewoners ons hierbij meehelpen.”

Jongens van groep 8 Nutsschool landskampioen schoolhandbal

De jongens van groep 8 van de Nutsschool aan de Laan van Poot zijn op zaterdag 11 juni Nederlands kampioen schoolhandbal voor basisscholen geworden.

In Arnhem kwam het landelijke toernooi, waaraan tientallen scholen deelnamen, tot een prachtig eind. Het team, gecoacht door gymdocent Frank Wijnands, is uiteraard supertrots op het behaalde resultaat en de hele school genoot mee van het succes.

Tijdens de voorrondes eerder dit jaar waren de jongens van de Laan van Poot te sterk voor hun leeftijdgenoten uit andere Haagse scholen. In de Hellashal werden alle wedstrijden gewonnen, waardoor er regionale finales gespeeld mochten worden. Helaas gingen deze finales vanwege te weinig aanmeldingen echter niet door, met als gevolg dat het Nutsschool-team rechtstreeks geplaatst werd voor de landelijke finale op 11 juni in Arnhem.

Wedstrijd Hellas

Ter voorbereiding van deze finaledag hebben de jongens onder leiding van Frank Wijnands meermalen stevig getraind. Ze mochten zelfs een officiële wedstrijd van handbalvereniging

Hellas bijwonen. Daarbij werden de tactieken en technieken goed afgekeken om zo goed mogelijk voorbereid aan de finale te beginnen. De voorbereidingen waren niet voor niets geweest, want in de poule won het Haagse team alle wedstrijden. Daarna volgden er zogeheten kruisfinales. In de halve finale werd gelijkgespeeld, waardoor er strafworpen moesten worden genomen. Het Nutsschool-team trok uiteindelijk aan het langste eind waardoor er in de finale om plek 1 en 2 mocht worden gespeeld.

Het werd een zeer spannende wedstrijd. De tegenstander van de Sint Gerardusschool in Emmen bleek gelijkwaardig aan de jongens uit Den Haag. Het resultaat was een gelijkspel (4-4) waardoor er wederom strafworpen moesten worden genomen. Na een bloedstollende serie worpen wisten de Hagenaars de nationale titel schoolhandbal te veroveren, wat leidde tot een ontlading van vreugde, een uitbundige viering en een vrolijke terugtocht naar Den Haag.

Gemeentelijke Vogelwijk-enquête kan tot 20 juli worden ingevuld

Vorige maand ontvingen alle wijkbewoners een gemeentelijke brief, ondertekend door Annette de Graaf, stadsdeeldirecteur van Segbroek, met een uitnodiging om mee te doen aan een enquête over de Vogelwijk. Deze enquête is bedoeld als basis voor het opstellen van een ‘wijkagenda’ voor de komende vier jaar. Voor alle Haagse wijken wordt op deze manier een plan met mogelijke ‘verbeterpunten’ opgesteld.

De vragenlijst is in principe alleen digitaal in te vullen via de website www.denhaag.nl/wijkagenda maar bewoners die daar problemen mee hebben, kunnen de vragen telefonisch doornemen met Marion Duimel, die de Vogelwijkenenquête coördineert: tel. 06-42978078.

In de genoemde bewonersbrief staat dat de enquête tot en met 8 juli kan worden ingevuld, maar inmiddels is die termijn opgerekt tot 20 juli. Als u nog niet hebt meegedaan, maak dan snel een kwartiertje vrij om de vragen alsnog te beantwoorden. Om een representatief beeld te verkrijgen van de opvattingen en wensen van de bewoners, is een zo groot mogelijke respons nodig.

Het is de bedoeling dat de uitkomsten van het onderzoek bekend worden gemaakt tijdens de algemene ledenvergadering van de wijkvereniging op 15 september (20.00 uur, clubgebouw tennispark Houtrust).

Lappenpop

*In een park in Parijs
ligt op het gras
mijn lappenpop*

*vergeten
van terugkeer geen sprake
zeggen m'n ouders*

*want slordig, niet opgelet
eigen schuld en
te ver weg*

*maar achtergelaten
kan pop niet
op eigen benen staan*

*voor altijd hulpeloos
zonder thuis, zonder mij
zó verlaten*

*mis pop, ontroostbaar
mijn bed is leeg, er is daar
te veel ruimte voor mij
alleen*

Olga Millenaar

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent. Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

RING VERLOREN - Gouden ring met diamant verloren in het gebied tussen Kiplaan, Koetlaan en Sijzenlaan. Grote emotionele waarde, want gemaakt van trouwringen ouders. Elisabet – 06-55336075.

GEZOCHT - Vanaf komend schooljaar (eind) augustus zijn wij op zoek naar een actieve lieve oppas voor onze twee kinderen van 6 en 8 jaar voor 1 of 2 middagen in de week (di- en donderdag) 15.00- 18.30, in overleg. Ook het halen van school (Vogelwijk) en brengen naar vriendjes, sport etc. Graag reactie naar: 06-10931603.

BRIDGERS GEZOCHT - Bridgeclub 'De Slammerik' zoekt nieuwe leden. We zijn een gezellige, kleine

club waar serieus, maar niet met het mes op tafel, wordt gebridget. We spelen 1 keer in de 14 dagen op vrijdagavond in de Albardastraat. Thuisbridgers, zet de stap naar ons! Het is echt erg leuk! Inlichtingen bij Karin Heeneman 06-44502429.

HUISHOUDELIJKE HULP - Onze grondige huishoudelijke hulp heeft nog ruimte over om ergens anders in de wijk te helpen. Voor meer informatie kunt u bellen met 06 – 48283244.

TAI CHI - Geef je nu al op voor de nieuwe cursus in september in Segbroek. Tijden en contributie vind je op www.healingtaichi.nl. Of bel Ben 06-24752557.

THE SAND COMPANY - BEACH EVENTS

ZOMERKAMPEN

Ontmoet nieuwe vriendjes en doe de leukste strandactiviteiten tijdens onze zomerkampen.

GROEPSUITJE

Boek één van onze leuke groepsactiviteiten op het strand met jullie bedrijf, vrienden of familie.

www.thesandcompany.nl

VERHUUR

Huur verschillende sportmaterialen en organiseer je favoriete activiteit of complete spordag.

WATERSPORT

Boek een surfles of huur verschillende watersport materialen zoals surfboards, sup's, wetsuits, bodyboards en meer!

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.
Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Chiel Lentz.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: chiel.lentz@politie.nl

Werkdagen: ma, di, do, vr en vaak in weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email: annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak (via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met ouderenconsulent Linda Hagen via: (070) 205 24 80 of (06) 81 28 94 86, e-mail: l.hagen@wijkz.nl.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening. Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc. Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709 e-mail: instroom@hwwzorg.nl Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers) e-mail: info@evitazorg.nl Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

BabZ

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129. 24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05, e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Lodewijk de Haes, Spotvogellaan 3
tel. 06-19007710
e-mail: lodehes@gmail.com

Penningmeester

Adam Braithwaite
Nieboerweg 224
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Portefeuille Openbare ruimte

Paul Lohmann
Nieboerweg 228, tel. 06 14355222
e-mail: pag.lohmann@gmail.com

Portefeuille Sociale Wijkzaken

vacant

Commissies

Verkeer

Stef Tours, Fred van der Burg, Huub Cramer
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Flip Petri (06-22711850), Yvonne Brouwer,
Marjan Scheeres
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Platform 112Vogelwijk (buurtveiligheid)

e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Activiteiten & Clubs

Houstruistkoffie

Gezellige ontmoeting met wijkgenoten elke eerste en derde maandag van de maand van 10.30-12.00 uur

Vogelwijk Dinerclub

Elke laatste maandag van de maand eten op diverse locaties. Informatie bij Hedy de Munk, e-mail: hmdemunk@gmail.com

Huiskamerbridgeclub

Elline van Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7,
tel. 06-83224388, e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,
e-mail: inekecastel@gmail.com

Seniorengym (m/v)

Zaterdag 10.00-11.00 uur in de Heldringschool
Quintana v.d. Willigen, qvanderwilligen@gmail.com

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex
Westduin, Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258
Willem Korteweg, tel. 06-11928401

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com, tel. 06-53414041

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar. Voor de contributiebetaling wordt een factuur toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722